

דברי הכפר

לא עוצבה דעתי בנידון
ושכחתי את כל ההתחלות,
זכרתי רק עץ ושלכת
ושיח שולח פרחים.
זכרתי את נקודת הביניים
שנתקה מדרכי המלכים.

מתי כץ

כפר הנשיא

מספר 596

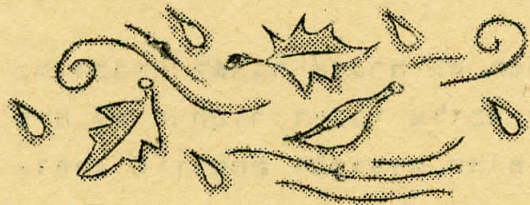
12 בינואר 1979

י"ג בטבת תשל"ט

מצדנו. מי שהתפלל עבור גשם
מתבקש להפסיק ביצתיים.

* והרוחות שמלוות את הקור והגשם
עקרו עץ ליד גן-רימון - וזאת:
לאחר פעולה גדולה של כריתת עצים
בשם בטיחות. זה מזכיר לי את
האירי היחף שחבש כובע בכדי
שאזביר לא יסבלו מהקור.

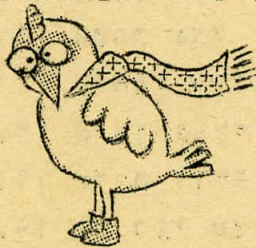

* ולהבדיל אלף הבדלות, הרי ברג
ופם נסעו לנתניה לאולפן עברית.
אנו מאחלים להם הצלחה בהווה
ובעתיד.

* פנים מתחלפות בחדר האוכל.
הנרי ב.י. יצא להזין את אחת
המחרטות במפעל והוחלף ע"י ריי.ס.
רק הבדיחות לא השתנו. טוב לקבל
את האוכל עם חיוך.

* ג'ר.ס. יצא לאירופה בענייני
מפעל.

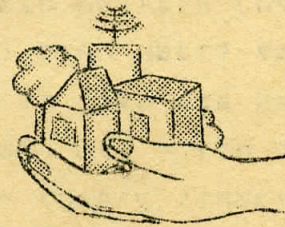
* ועוד בשטח העבודה: גל חדש של
משלוחי עופות הגיע. אומרים
שהעופות מגיעים למשחטה כבר
קפואים.

* הלן מבקרת בקיבוץ נחן להתמחות
בבישול אירוס אמריקאי. בעוד
(המשך בעמ' הבא...)

מה? נישמע

* בליל שבת בערכה תכנית
יצירתית של בנית קיבוץ
אידיאלי. קבוצת הילדים
הלחינה המבון ראוי לציון
לקיבוץ שלהם בו בזמן
שקבוצה אחרת בנתה קיבוץ
מעופף בכדי לזכות בשמש
תמידית ולפתור את בעיית
האשפה - זווקים אותה החוצה.

* ההשתתפות היתה גדולה יותר
בתכנית המתחרה - מסיבת יום
הבישואין של משפחות המאירי
ודוארי. מזל טוב עד מאה
ועשרים!

* לזכות בשמש היא מטרה כדאית
בימים אלה. גל הקור הפוקד
את אירופה הגיע אלינו ולמרות
שאין לנו עדיין אוטובוסים
ורכבות תקועים בשלג כמו שם,
מספיק קר ע"מ למבוע קבאה

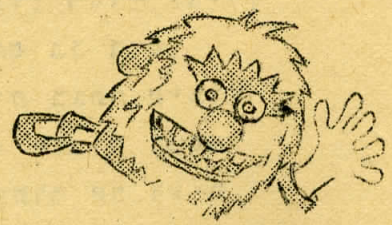

(המשך "מה בשמע?")

האוטו של אייבן הזר אחרי שיפוץ בצבע פטריוטי ומבריק.

קבוצת האוסטרלים הוזרת הביתה אחרי שנה בארץ. חבריה טסים ביום א' עוד לפני השחר. נאמר להם להתראות.

תמר ור. הפסיקה לצלוע. כף הרגל שלה שנפגעה בהתנגשות עם ברגים גדולים הבולטים מהכביש קרוב לבית שלה התרפאה - והברגים עדיין במקום ומחכים לקרבן הבא....

ואם התחלנו בענייני תרבות, כך גם נסיים. הצגת החבובות (הלא הם THE MUPPETS) היתה השבוע למופת. "אבימל" המתופף כמעט גנב את הערב עם השרשרת שלו - וזה מזכיר לי שאבי צריך להפסיק ולהשכיב את בני - אשתי נסעה לחופשה. ג; ורג'

מועד אנחנו במצא על שלחן ארוחת הבוקר דולסה דה לצ'ה במקום הריבה הזאת שאני לא סובל.

דרך צליחה גם לבריאן העובד עכשיו באקונומיה במקום שמעון - וגם לשמעון בענף החדש שלו.

כל הכבוד לארצה שעברה את הטסט שלה על טרקטור ולגבי שלימד אותה. אין שחס לשמועות שהוא גם בחן אותה.

התברכנו בביקור של שבועיים מיגאל נ.ח. גם יורם הגיע לסוף שבוע. מזמן לא היו כל-כך הרבה בני חיים ביחד - כן ירבו.

ביום ג' בערב נכנס כל הקיבוץ להלם כאשר בוטלה הקרבת הסרט. כבראה הסרט המשיך באוטובוס עד לקרית שמונה במקום לרדת בראש פינה. יש לזה גם סיבה: נסגרה תחנת אגד בראש פינה. זאת תהיה בעיה.

*****

ימי הולדת

- 14.1 אסתר נצר
- ג'רמי גרינברג
- 15.1 איתן במלי
- 17.1 שרית וולפין
- 19.1 מר דני סטיל
- רות גולן
- 20.1 צביה כץ
- עופר ביצן

עזל טוב!

ביתנום פופ

נישואין

14.1 שריטה וג'ו סיבה

תורה. גות. טלוב. רעה. נענייה

3.

לאחר הפסקה ארוכה של אי פעילות או פעילות יחד בלתי דמוקרטית בבחירה ועדת נגרות חדשה. בישיבה הראשונה חולקו תפקידים שונים:
גייל ודודו ידאגו להרשמה וארגון להצגות בחוץ,
דוד סטיל בעבייבי גזברות,
מרקי בתערוכות למיניהן,
בקשות לטיולים להפנות ליואב, בבקשה.
על ארגון ערבי שבת בתחלק כולנו.
דנו גם על ערבי יום ב' במועדון: באיזו מידה רצוי להעמיד תכנית צנועה לעומת מפגש ושיחה על כוס קפה? בשמח לשמוע מהציבור.

את הדף הזה הזנחתי במשך כמה שבועות אבל אני מרגיש שהמצב התאזן בזה שחברים מזניחים אותו. זאת אומרת, הם מזניחים פעולות תרבות. לפני שבוע, למשל, פעלנו בתכנית הדורשת הרבה הכנה עם איזה 25 חברים בלבד ורק השתתפות ערה של ילדי בית-הספר מנעה ביטול התכנית. ובכל זאת, מי שהיה בהנהגה. או שחברים פשוט יצאו מהרגל כינוס חברתי בערב שבת או שלא רוצים להחמיץ את הסדרה בטלויזיה - דווקא סדרה הנופלת בהרבה מזאת שקדמה לה. יש לי רושם שבית כפר הבשיא מעוניין להוציא את כספו על חיי תרבות תוססים לשם יוקרה בלבד.

בליל שבת זה בשמע תזמורת חדשה בשירי עם לוועזיים: תזמורת "גלילאו" בהנהגת לארי שלנו. הם הופיעו בהצלחה גדולה בצוותא בירושלים ומובטח לנו ערב נעים.

לבבי העתיד הקרוב תכננו גיוון של תכניות כאשר אני תקווה שהן יביעו איזון בין הקל והרציני. על-פי-רוב הן תכניות פסיביות - פרוש הדבר שאני מפחד להעמיד תכניות הדורשות פעילות של חברים לאור ההשתתפות הדלה בערב הקישוטים לפני חנוכה והערב לפני שבוע.
מצד שני, פורים מתקרב ומי שלא פעיל מפסיד: לפי הבסיון שלי - כמה שעושים פחות בהזים פחות, אם זה בקישוט, הופעה או סתם בהתחפשות מתוחכמת. נודיע על הנושא בקרוב.

אני לא רוצה להחמיץ את ההזדמנות להודות ליעל שפרונג על הארגון של חג החנוכה, שבוע פעיל ביותר שלא ראינו כמוהו מזמן. אני יכול להעיד שהיא השקיעה מחשבה ועבודה לאין סוף ופצאתנו היתה על חשבון כאבי ראש ולילת לבנים שלה.

(המשך בעמ' הבא.....)

4.

חבל לגמור במחשבה שלילית אבל דעתי היא שאנחנו צריכים להשקיע קצת מחשבה לפני חגיגת ראש השנה האזרחית בשנה הבאה. לי זה כאב מאד לראות שהדלקת הבר האחרון של חבוכה נדחפה הצידה לשם הבלטת ה"טילוסטר" ועוד יותר כאב לי לראות שכרות פומבית במועדון.

ג' ורג

+

אל: "דברי הכפר"

חשבתי שיהיה זה מאד נאה אם תוכלו להדפיס את באומו של פיליפ משנת ההכשרה, אותו נשא בקבלת השבת לפני שבוע (29.12) כאות תודה למשק. הם כולם נוסעים בשבוע הבא (16.1). תודה

לארי

בקשו ממני לתת באום קצר כדי להודות לכולכם על שארחתם אותנו בשנה שהלפה. לא נוכל לגשת לכל אחד בנפרד וללחוץ את ידו, כך שאני מקווה שתקבלו את זה ככה - מכולנו אל כולכם.

תודה רבה שהכנסתם אותנו אל תוך ביניכם ונתתם לנו הרגשת שייכות לבית כפר-הנשיא. אנחנו ממש חשים שהתקופה שבילינו במשק הייתה חוריה פנטסטית ושנחנו עוזבים עם זכרונות של זמנים טובים וידידים טובים. הכנסתם אותנו לסוד הקיבוץ, איך הוא פועל מבחינה חברתית ומבחינת עבודה וזה ישמש לנו לקח חשוב ויקר כשנחזור לארץ כעולים חדשים.

אנו רוצים להודות באופן מיוחד למשפחות המאפצות,

שקבלו אותנו כל-כך יפה אל בתיהן. ללארי לאלזה

ן להארי ליפשיץ, ג' ובי פרנק, יעלי, שמחה ורונה.

בשיקה גדולה לדודה פם שכולנו אהבנו. לכול אלה

שליוו אותנו במיולים, חברי משק, הורים, מתנדבים,

אולפביסטים, חיילים וחיילות, פועלים ערביים ואפילו

לבני-המשק!

תודה רבה ולהתראות!

פיליפ לוי (בשם שנת הכשרה
(1978

זה שוב מתחיל

חשכו עיני. האורות כבו. אין חשמל
ועל דלת חדר האכל מודעה: חיסכו, הקוים עמוסים.

ובכן, זה שוב מתחיל.
מתקינים רשת חשמל חדשה ומודיעים: אין בעיות. עוברות כמה
שנים, לא הרבה. בונים עוד בתים, מכניסים דוד חשמל ומודיעים:
חיסכו, הקוים עמוסים.
מתקינים רשת חשמל חדשה ושוב: אין בעיות. עוברות כמה שנים,
לא הרבה. בונים עוד בתים ומרשים לרכוש אנזרים, תבורי חימום
תבורי אפיה והופ:
חיסכו, הקוים עמוסים.
ומרוב חושך ואור, אור וחושך לא רוצים את הכולד.
חלק מהכולד הוא כיבוי דודי חימום בין 1600 עד 2200 בלילה.
חלק מהכולד הוא כיבוי תבור חימום כאשר אין אף אחד בבית
בלאו הכי איננו מחמם את החלל.
וחלק מהכולד הוא התקנת דודי שמש, כדוגמת כל הארץ פרט לקיבוצים
והיום שש דגמים משופרים ופחזת מכוערים של ניצול השמש.
יסביר לי מישהו למה זה בלתי אפשרי; וגם יתחיל לתכנן עוד
רשת חשמל חדשה.
עד אז; ח י ס כ ו , הקוים עמוסים.
אינני חשמלאי, כידוע

טרמי

הקיבוץ המתבגר
החברה המתבגרת
החברים המתבגרים
שיחה עם שמואל כספי
ביום שבי 15 ינואר
במועדון בשעה 2100
קפה יוגש עד 2055
משקנו בעוד 10 שנים 20 שנה ?

6.

על תנוקות...

לאביבה שלום

קראתי את מכתבך בענין רב, אבל אבי לא מסכימה עם דעתך. שגם שוללת את עבודת המטפלת כמקצוע, מקטינה מערך העבודה כחייך.

נוסף לכך ברגע שאת מכניסה סוג עבודה כזה של חינוך למסגרת תורבות לא תגיעי לדעתי לחינוך באות של ילדינו והרי זה מה שאת וכולנו רוצים.

לדעתי טוב היה יותר להציע להכניס את קורס המטפלות בתוך תוכנית הלימודים המקצועית שמועמדת לבחירת תלמיד י"א בביה"ס האיזורי בכפר - בלום. כך ברויח מקצוע נוסף לבחירת התלמידים ומחנכת מקצועית - כלומר בת שיש לה מקצוע בגמר לימודיה התי כוונים. ולבו משפלת טובה לילדינו.

הבעיה היא באמת שהרבה חברים רואים את המטפלת ככלי עזר - שרות ולא מצפים להעלות את רמת העבודה למקצועיות.

ולכן הפתרון שאת מציעה לתורבות הורים שלא כל אחד מהם מסוגל אפילו (שלא בדבר על ילדיו שלו) לטפל בילדים. את בותבת כוחות לא מקצועיים ומפסידה את הערך.

יש כאן גם סכנה של איבוד שבות עבודה, למשל לגבי : אבי ענדתי כ- 10 שנים בטיפול ילדים לפי מספר ילדינו ריימונד ואבי (לפי דעתך) היינו צריכים למסור 8 שנים. כבר היית מפסידה שבתיים.

ואם תלכי הלאה, אבי משוכנעת שתוכלי לראות גם בשנים שתדמו - ומרצון ובהנאה מעל ומעבר למכסה שאת מציעה.

כך שכנראה לא זו הדרך.

להכניס את הטיפול בילדים למערכת ביה"ס תיכון, זו רק דרך אחת ואבי בטוחה שאם בעמיק יותר ודאי תהינה עוד הצעות להעלות אם הנכונות לעבודה זו ע"י שבנין וביתן לה את הערך והצביון הנכון.

שש סולומון

החיים הבלתי הוגנים של חברה בקבוץ / מאת אילן

המאמר של אביב מלפני שבוע חייב להדליק אור אדום אצל כל מי שהאור הזה עדין לא בדלק אצרו ועדין מסוגל להדלק וכרוזתי לא למצב המעורער בבתי התיבוקות והילדים שלנו משום שזהו רק סמפטום. הבעיה נעוצה בראש וראשונה לדעתי להתחשבות לכל מה שנקרא בת בקיבוץ.

אקדים ואומר שלפי דעתי, כבסיס אין שום הבדל בכומר עבודה, חשיבה, ארגון וכל תחום אחר במשקנו ביכולת להבין הגבר ובין האישה בקיבוץ, לא קיימת כרגע שום עבודה חקלאית אשר האישה בקיבוץ אינה יכולה להתמודד עמו ובהצלחה לא פחותה מאשר הגבר, אין הגבר ומעולם לא היתה לו יותר נטייה טבעית מילדות לנשא החקלאי או המכבי, אלא שפה בקיבוץ חינכו כבר מילדות לפי התקן של ימי הביניים שמקומו של הגבר הוא בשדה ומקום האישה במטבח ובטיפוח בילדים וכך בדיוק זה נעשה וכך התרגלו הילדים להתעסק במכניקה עוד מילדות ורק כך רכשו לעצמם את הרגש בידיים הזה לכל הנושא הזה, כך שטוט דבר אינו טבעי בעולמנו והכל עוד ניתן לשינוי.

האשם בעוץ בחלקו במוסדות המשק; חלקו בחברה ובחלקו בבנים עצמם. כאשר מן גומד את המסלול הקבוע צבא שנה במשק ושבת/יים חופש, הוא מתיצב בפני מרכז המשק ולרב בשלה לאחד מענפי החקלאות או למפעל.

כאשר בחורה גומרת מסלול דומה היא נשלחת או למפעל (אבל לא כפועלת בבית היציקה או בחדר העיבוד על אחת המתרמות חלילה) או למסבת או לבתי הילדים או לאוניברסיטה, ובחורה כזאת כבר גמרה עם הקרירה שלה. ואם חס וללילה ברצונה לעבוד בחוץ בענף "גכרי" היא צריכה להפוך שמיים וארץ לשם כך.

חלקן השני של האשמה בעוץ בבנית עצמן כאשר מלבד מקרים מעטים מעולם לא טרחו להפוך שמיים וארץ על מנת לעבוד לדוגמא במוסך או בחולה או בבריכות אלא קבלו הכל בראש מורכך כיאה לאישה נכבעת ושפלת דוח שלא מדברת יותר מידי ועושה ילדים בזמן ולא מדברת יותר מידי.

וחלקו האחרון של האשמה הוא בחברה שלנו אשר יצרה את הקבוץ בין השאר על מנת לסלק מתוכה את אי שוויון המינים ויצרה אפשרויות רבות לשילוב בין מיני, אלא שמעולם לא הפעילה למעשה את הכלים שיצרה לשם כך והשאירה את המכונה דוממת. כדאי מאד שכל מי שיד לו בדבר יתן על כך את דעתו על מנת ליצור חברה יותר בריאה יותר מחובכת ויותר משוחררת מדעות שאבד עליהן הכלח ואשר בשום אופן לא הוכחו צודקות אלא להיפך.

בינינו לבין עצמנו...

לכם היה אתגר

"... ואחרי שדברנו על דור האבות-המייסדים - ועל עצמנו - הנבים - הגענו למסקנה שההבדל בינינו הוא בזה שלכם היה אתגר! היה לכם קלום, קרה הנס והשגתם אותו. ומה נשאר לנו?"

מה יכולתי לעצחתי? ידעתי מראש שכל תשובה והסבר שאמצא יידחה כתרופה או ראציונאליזציה או כדור הרגעה. ברור לי שבאיזה שהוא מקום נכשלנו כמחנכים. לא הצלחנו להסביר לילדנו את עובדות החיים הארטילאיות. לא אנחנו לבדנו אשמים בכשלון הזה - גם לסביבה, להלכי הרוח של התקופה, לאמצעי התקשורת בין היתר יש חלק בזה - אבל לא היינו מודעים לעובדות כשלעצמנו, לא היה לנו האומץ לבפץ אשליות ולכן עד היום נשאר הדור של ילדינו בהרגשה ש"אין עוד מה לעשות".

אולי בסיס המשגה בעוץ בספורי הילדים המופלאים שספרנו: פעם אחת היה זער יפהפה וחכם שראה בת-מלך יפהפיה. באותו רגע הוא התאהב בה אבל כיוון שהיה עני ולבש בלויים היא אפילו לא ידעה על קיומו.... הרבה מכשולים עבר הנער עד שיום אחד הוא הגיע לטירת המפלצת ואחרי קרב איתנים הרג אותה, שחרר את בת-המלך שהתאהבה בו והם חיו באושר עד עצם היום הזה.

האם אפשר לספר לילד: בעולם הזה - שהוא היחיד שאנחנו מכירים - חיים מעל לשלושה מיליארד בני אדם. רוב רובם חיים בתנאים תת-אנושיים והאתגר היחיד שיש להם הוא למצוא פת-לחם ולהחזיק מעמד עד למחרת. לגבי הרוב המכריע של

המין האנושי החיים הם מאבק בלתי פוסק להתקיים. לא רק פליטים ויאטנמיים באניה רעועה על יד נמל זה או אחר או המדוכאים מבני העם בניקרגואה אלא המליונים הרעבים בהודו והפוחדים הרבים בארצות הקומו-ניסטיות רק רוצים דבר אחד: לחיות את חייהם בשלום, בכבוד ובטיפטיפה של בטחון כלכלי. ומה הקנינו אפחנו לילדנו? החיים חייבים להיות הרפתקה או הצלחה או מעשיינים או רומן בלתי פוסק. אוי לשעור המשעמם; אבוי לעבודה השגרתית. תנו לנו את החוויה הפיקנטית. ובודאי יהיו כאלה שיגידו מה רע בזה? מה רע שבני הנעורים חולמים - בלאו הכי המציאות תקיף אותם משבת ילדות. אומרים על הנוער של ארצות המערב וצפון אמריקה שהוא טובל - כן סובל - מתקופת בעורים ממדשכת מדי כי הוא נתמך ובלתי אחראי לחייו עד שיגמר את השכלתו הגבוהה (לפעמים בגיל קרוב לשלושים!).

אותה מחלה קיימת אצל ילדי קבוץ אף על פי שהם צריכים לשרת בצה"ל בתפקידים קשים ומסוכנים לפעמים. רגע ההתמודדות עם העובדה שהחיים הם שגרה, נדחה ומורחק מעבר להרי החושך. צא וראה את העולם, סובב אותו כמה פעמים ואז בוא הביתה עד שתשתעמם. צא ללמוד ואולי יום אחד תחליט מה אתה רוצה לעשות ואיפה אתה רוצה לחיות. אולי תמצא בסיכה אמיתית, אולי תהרוג דרקון, אולי תהיה למיליונר..... אילו אמרנו להם לבנים: לבנות קבוץ זה לא מספיק אפילו אם זה הרפתקה - החשוב והקשה זה לחיות בו כל יום - בשקט. (המשך בעמ' הבא.....)

טרט ושמר "אחות (לנו) קטנה"

לאלון ולאחרים טליחה

חכיתי לאוטובוס בתחנה המרכזית והמשוכללת של ראש פינה. היות ולא היה לי ספר לקרוא הסתכלתי במודעות על סרט שהציג באותו שבוע בחצור הגלילית. שלושה צלומים פובוגרפים למדי ועל-ידם הקביעה "סרט זה שבר את כל שיאי אירופה בהכנסות"(!?)

בצלום הראשון אשה מתחבקת עם גבר - שניהם לבושים משום מה. מתחת ההסבר "האם התעסקה עם השכן". הצלום הבא הראה אשה ערומה פרט לבעליים-מגפיים וגבר הלובש מכנסים בלבד. ההסבר: "האב התאהב בכלתו!" בתמונה השלישית אשה ערומה לגמרי באבקת (?) בידי גבר לבוש לגמרי (כל הכבוד!) כאן הספור: "הבן אבס את גיסתו!" חפשי תמונות על הדודה ועל הסבא שבדאי מומחים בעריכת אורגיות מין ולא מצאתי. חשבת: אין ספק שסרט כזה משמש חומר חבוכי רציני בחצור הגלילית. איזו משפחה מעבייבת + אין בה רגע משעמם.

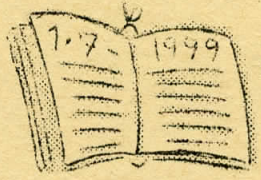
אני יודע שרצת 15 ק"מ והגעת לפני. ולא התעלמתי ממך מפני שאתה קטן קצת. אדרבא ראיתי אותך רץ לפני והתפאלתי מיכולתך. אספר לך סוד אלון: במאמר שכתבתי שמך הופיע - אפילו הלכתי לשאול את אמא שלך בן כמה אתה כדי שלא אטעה - אבל מי שהדפיס את כתבתי השמיט שניים שלושה משפטים במקומות שונים. לא היתה צנזורה חלילה ולא היתה כוונה זדונית על זה אני בטוח. אבל, כאן עוד סוד, כתב ידי לפעמים נראה כתוצאה של עכביש שטבל את רגליו בדיו ורקד על דף בייר. אני מוחק פה ושם כותב מילים מעל ומתחת לשורה, מנסה לשפר סגנון ולפעמים המדפיס עייף אולי. למעשה אינני בטוח אם המדפיס לא ישגה שוב ובמקום לכתוב "זה הסוד שלי" לא ידפיס "זה הסוף שלי". בכל אופן אלון, המשך לרוץ אפילו כשתגיע לגילי.

אריק

?=?/?

* * * * *
 *ה*ש*ב*ר* * * * *
 במה מותר האדם מן הבהמה?
 ..... בצורך לקחת תרופות.
 (אוסלר)

היו קצת

לפי החלטת ועדת התחבורה
 אסור לרשום ברשימת הטרמפים
 יותר משבועיים מראש.
 במקרים מיוחדים נא לפנות
 לסדרן התחבורה.

שנת 1978 בספרייה

עכשיו, כשכלל חבר כמעט יש טלויזיה, אבו יכולים להגיד בודאות שהטלויזיה עדיין לא השפיעה על הרגלי הקריאה במשקנו .
 אומנם הנוער שלנו קראו פחות, בהשוואה לשנה שעברה, ויש ירידה קלה במספר הספרים שנקראו בעברית. עובדה זו הפתיעה אותי .
 כל שנה אני מצפה למהפכה ביחס לקוראים בעברית, אבל כנראה שזה יקח עוד הרבה זמן .
 יש עליה גדולה בספרים שנקראו בנושא היהדות באנגלית, וגם במידה יותר קטנה בעברית .
 מספר הספרים באנגלית שנכנסו לספרייה בשנה היה גדול במיוחד אבל רובם, 1019, ספרי כיס, שקבלנו במתנה או רכשנו בחנויות לספרים משומשים. בכריכה קשה נכנסו 243 ספרים בלבד .
 לסיום, ניתן למספרים לדבר בעד עצמם .

ק ר י א ה מ ה נ ה

ל"ג	1977	1978
	6,356	6,594
	687	584
	4,026	3,724
	12,681	12,553
	269	308
	372	475
	614	662
	1,065	1,262
	159	152

מספר ביקורים :
 חברים
 נוער
 ספרים שהושאלו: עברית
 אנגלית
 יהדות (עברית)
 (אנגלית)
 ספרים שנכנסו לספרייה:
 עברית
 אנגלית
 חדר עיון
 מספר כולל של ספרים ב-32.12.78:
 עברית 7,931
 אנגלית 11,711
 חדר עיון 2,431
 סה"כ ספרים - 22,073

המרכז בעין - גדי

ישיבת המרכז האחרונה של האיחוד בערכה פסימן של
ההתיישבות החדשה. בהתאם למטרה, לאשר את תוכנית ההתיישבות
לשנה הבאה, סיירו באי המרכז ביישובי צפון ים-המלח לפני
שהגיעו למקום ההתכנסות, הלא הוא עין גדי. בקרבן בהאחזות
אלמוג, במצפה שלם ובקלי"ה, שם התכנסו כיד המלך בכיבוד
שהוכן על ידי בועה והלן.

בפתיחתן מסר מוסה דו"ח על נסיעתו לארה"ב שם התרשם מאד
מהצורך לפעול בקרב הנוער היהודי ומן הפוטנציאל הגדול
לפעולה מטעם התנועה. נושא זה היה קשור במישרין לנושא
העיקרי - ההתיישבות החדשה. תוכנית שהובאה קבלה את
אישור המרכז בסופו של דבר, אחרי דיון מענין וער.

הוחלט כדלקמן : (א) להקים שני יישובים בגליל :

תובל (תפן) בגליל המערבי

עמידב' בגליל המזרחי

(ב) להקים שני יישובים בנגב :

לוטן (יהל ב') בערבה

טללים רמת הנגב

(ג) להקים יישוב נוסף בצפון ים המלח

האחזות אלמוג שתתארח בחודש זה.

על עצם פרטי התוכנית לא היו חילוקי דעות מלבד ההסתייגות
להקים יישוב מעבר לקו הירוק (אלמוג) בזמן שדנים עם
המצלים על שלום. אך דעת הרוב חייבה יישוב נוסף בחבל
צפון ים המלח כתגבורת חיונית ליישובים הקיימים.

מספר נציגים ציינו שעצם מעשה ההתיישבות החדשה שומר על
תכנים ערכיים בוכה ההדרדרות הערכית המאפיינת את עסוקים
של מרבית הקבוצים הותיקים. הקבוץ המתעסק בהתיישבות
- והכוונה לקבוץ ותיק אומן, או קבוץ המכשיר גרעיני
התיישבות - מתעשר באופן רוחני ושומר על בעוריו.
הבעיה שעם התרחקותו של הקבוץ ממעשים קבוציים מרחיק הוא
גם את הדור הצעיר שלו; ועובדה שהדור הצעיר שלנו אינו
בדרך כלל מזדהה עם ההתיישבות החדשה ואין המטרה הזאת
מופיעה כאחת האטרבטיבות העומדות לפניו.

על כן קמה דרישה למעורבות מוגברת מצד הקבוצים הותיקים
לענין ההתיישבות החדשה.

ולבסוף היה ביטוי לדאגת קיבוצי הגליל למצבם ההולך ופחמיר
חלה הרעה מתמדת ביחס שבין מספר היהודים והלא יהודים
בגליל ובתפיסת שטחים הנראים מתאימים להתיישבות על ידי
הערבים.

על מנת להתמודד עם הבעיה מיד, הוצע להקים מספר
מאחזים או מצפים או האחזות זרתא ("האחזותא") על ידי
חברים מן הקבוצים הותיקים כדי לשמור על משבצות לקראת
התיישבות קבע בעתיד.
במובן זה מתאים מאד הבטוי "עברו" לענין הגליל.

ג' רבי

לאילן הספורטאי

אבי מסכים איתך שהפעילות הספורטיבית בכפר-הנשיא
בשפל המדרגה. השאלה היא רק - מדוע ???

מדוע אין אנחנו משתתפים בליגת הגליל העליון? האם
בגלל המגרש? האם מישהו התאמן במגרש כשהיה בפעם טוב?
האם מישהו אפילו ניגש להשקותו מפעם לפעם במשך הקיץ כולו
למרות שהציבורות מזנחים בשטח?

מצד שני תראה שלמרות מצבו הגרוע תפוש מגרש הכדורסל
ברוב הערבים, גיל המתאמנים - כתי"ב ומטה לא תראה
הרבה מנוגרים שם.

יש לנו כמה חברים המסוגלים ללמד את משחק הפזנים למתחילים
אחד מהם גם הדריך במתב"ס בחצור במשך תקופה ארוכה,
אפילו רשימה היתה תלויה, והתמלאה בחפצים ללמוד את
הספורט הלבן. האם רק המגרש חסר??

לא אילן - לא המגרשים המטופחים יוצרים את הספורטאים -
קודם הרצון לפעילות והכוון להתמיד.

הגישה שלך מוליכה לבניית מתקנים העומדים ריקים, אבץ
כבר רואה אולם ספורט מפואר המבוצל פעם בשבוע בערב -
שבת - לריקודים.

בסכום :

די לבכות

צריך לעשות

דו"ח ישיבה משותפת ועדת המשק + מזכירות

5 . 1 . 1979

נוכחו: רימונד ג', רימונד ס', צילה ב"ר, ג'וני פ',
קולין פ', בוב ו', איזק פ', ג'וני ט',
יענקל מ', משה ב"ח, אוסי א', ברוך כ'.

1. הצעת תקציבי קיום תשל"ט

הוצגה בפני הועדות הצעת תקציב מסגרת לתקציבי קיום תשל"ט כאשר סך תקציבי הקיום הוא כ- 17.5 מליון לירות. תקציב הקיום בסיס לחבר הוא 30,519 ל"י.

הצעת התקציב אושרה.

הוטל על רימונד ג', ברוך ונציג ועדת החברה לפרט את מסגרת התקציב ולהביאו לדיון באספה.

2. קביעת אחוז הלומדים במשק (בהשתתפות דליה ו')

בעקבות דיון במזכירות התקיים דיון בוועדת המשק + המזכירות. בדיון הועלו הבעיות בקביעת אחוז זה, כגון חור נפרד לבנים, עדוד ללימודים פונקציונאליים, מסגרת כספית ללימוסים ובעיות כח-אדם הקשורות בנושא זה.

סוכם:

(1) להמליץ שבשנת הלימודים תש"מ אחוז הלומדים יהיה 6% מכלל חברי המשק.

(2) ועדת ההשתלמויות תכין חומר לדיון כללי באסיפה בנושא זה.

(3) הועדה הכספית תכדוק את ההצעה בדבר חסכון ללימודים גבוהים.

3. סיכומי עבודה תשל"ח

הוגשו לוועדה סיכומי עבודה לשנת תשל"ח ותוכנית עבודה תשל"ט.

במידה ויש חברים המעוניינים לקבל סכומים אלה, עליהם לפנות לברוך.

128

PARENT'S PAGE

11/1/1979

WHAT'S NEW

On Friday night we had a chance to create our ideal Kibbutz. The older children who took part in the programme, composed a notable anthem, while another group built a "flying kibbutz", in order to enjoy perpetual sunshine, and to solve the problem of rubbish disposal - you simply throw the rubbish out.

There were more people at the competing programme - the anniversary party of the Hameiri & Doari families. Mazal tov to both couples!

Catching the sun is something we'd all like to do these days. The cold wave that hit Europe has reached us, and although buses and trains aren't stuck in the snow as they are there, it's cold enough for us. Whoever prayed for rain - please stop now.

The winds which accompanied the cold and the rain uprooted a tree by Gan Rimon; this was after a big campaign to cut down trees which are a threat to safety. Which reminds us of the barefoot Irishman who wore a hat to keep his ears warm.

And a completely different subject: Harry Berg and Pam went to a Hebrew Ulpan in Natanya. We wish them success, both now and in the future.

New faces in the dining room: Henry ben-Yehuda went to work on one of the lathes in the factory and was replaced by Ray Solomon. Only the jokes are the same. It's nice to receive one's food with a smile.

Joe Cina has gone to Europe on factory business.

More about work: Nightly chicken marketing has begun again. We hear that the chickens arrive at the slaughterhouse ready frozen.

Helen is visiting kibbutz Bachan to learn South American cooking. Soon we shall see on our breakfast table "dulce de lezza" instead of that jam we can't stand.

We wish success to Brian, too, who is now working in the food store instead of Shim'on. And good luck to Shim'on in his new job.

2/..... Well

Well done, Orna, on passing your tractor driving test, and Gabi, who taught her. There is no truth in the rumour that he was her examiner!

We enjoyed a two-week visit from Yigal Ben-Haim. Yoram was also here for a weekend. It's a long time since we had so many Ben-Haims together.

Last Tuesday the whole kibbutz was in a state of shock, when the film was cancelled. It seems the film stayed on the bus until it got to Kiryat Shmona instead of getting off at Rosh Pinna. The reason for this was that the bus station at Tash Pinna was closed. This is going to be a problem.

Ivan's lorry has returned from an overhaul painted in shiny patriotic colours.

Tamar Wolfin has stopped limping. She injured her foot on the bolts which stick up out of the road near her house. Her foot is better but the bolts are still sticking out and waiting for the next victim.

As we started with a cultural programme, we shall finish with the same. This week's Muppet show was grand. "Animal", the drummer, almost stole the show with his chain. Which reminds me. I must stop now and put my son to bed, as my wife is away.

Shabat Shalom,

GEORGE .

BIRTHDAYS

14/1 Esther Netzer
Jeremy Greenberg
15/1 Eitan Namali
17/1 Sarit Wolfin
19/1 Mr. Denny Steel
Ruth Golan
20/1 Zvia Katz
Ofer Nitzan

ANNIVERSARIES

Sarita & Joe Cina

THIS FRIDAY A new musical group, "Galileo", conducted by Larry, will perform folk songs from all countries. The group has appeared successfully at the Tsavta Club in Jerusalem. An enjoyable evening is assured.

- - - - -